

[Knud Kristensen.]

af større Kvantiteter ikke har noget som helst med Indenrigspolitikken at gøre.

Nej, det, der har noget med vor Indenrigspolitik at gøre, er ikke Skabelsen af disse internationale Forhold, men Muligheden for at udnytte disse Tilstande paa det udenlandske Marked, som vi ingen Indflydelse har paa. Her er da Spørgsmaalet, om vi har gjort en Indsats, og har vi gjort en Indsats som den, vi kunde og burde gøre? Det er dette Spørgsmaal, jeg tillader mig at besvare med et afgjort Nej.

Jeg skal søge at vise Rigtigheden heraf. Den højtærede Udenrigsminister anførte som Bevis for, at der er gjort, hvad der kan gøres, at der er en Mængde ubrugte Valutaattester. Naar Ministeren siger det, tvivler jeg selvfølgelig ikke om, at det er rigtigt, men dette kan bero paa mange forskellige Ting. Det kan bero paa, at de er udstedt for Varer, som der ikke er tilstrækkelig Efterspørgsel efter Valutaattester til Indførsel af; det kan bero paa, at det er forkerte Folk, de er udstedt til, og det kan endelig bero paa, at de er udstedt i forkerte Kvantiteter. For nylig hørte jeg et Eksempel i saa Henseende; om det er rigtigt eller ikke, ved jeg ikke, men hvis det er noget i den Retning, der foregaar, er det ikke saa sært, at man ikke benytter sine Valutaattester. En Mand fortalte mig, at man kunde faa Valutaattester til at indføre Laase, men man kunde ingen faa til at indføre Nøgler. Og Laase uden Nøgler er der jo ikke stor Efterspørgsel efter; de er ikke til ret megen Nytte. Det er bare en lille Ting, men hvis der foregaar noget saadant i ret stor Udstrækning, er det ikke saa mærkeligt, at Valutaattesterne ikke udnyttes.

Men hvad end Grunden er, er det slet ikke det afgørende, om der er mange ubenyttede Valutaattester, eller der ikke er mange deraf. Det, som jeg mener at kunne bevise, er, at Valutamyndighederne forhindrer Folk i at foretage Indkøb, som er villige til at gøre det. Det turde være det afgørende i denne Sag. Jeg skal for at underbygge denne Paastand henvise til, hvad der foregik, jeg tror omkring August Maaned 1936, hvor der blev paapeget, at vore Indkøb i Tyskland var utilstrækkelige, hvilket ogsaa vilde ramme vor Eksport. Der foretoges da en yderligere Udstedelse af Valutaattester til Folk, som mente at kunne foretage yderligere Indkøb ud over de Attester, de havde. Og da var der ogsaa ubrugte Valutaattester.

Man udstedte ikke saa mange Valutaattester, som der ønskedes, men dog nogle

Attester, og dette resulterede i forøget Indførsel og derigennem Mulighed for forøget Udførsel. Det viste sig altsaa, at der var Folk, som vilde indføre, men manglede Valutaattester og derfor ikke foretog den Indførsel, de ellers vilde foretage. Men jeg minder ogsaa om, at i sidste Kvartal af 1936 og de to første Kvartaler af 1937 blev der af Valutakontoret pure nægtet Udstedelse af Indførselstilladelse til danske Grosister til Varer fra Tyskland til et Beløb af omkring 50 Mill. Kr. Der var ogsaa da mange Valutaattester, der ikke var brugt, men der var alligevel Folk, som vilde indføre, men som manglede Valutaattester og derfor ikke kunde foretage Indkøb, og derved blev ogsaa vore Afsætningsmuligheder til Udlandet begrænset. Og vi kan tage 1938. Vi kender jo sikkert alle mange Eksempler paa det fra de Forretningsfolk, vi har personligt Kendskab til. Jeg har selv en Del Eksempler, og jeg har hørt mange andre, der har haft Eksempler paa, at her var der en Købmand, der vilde foretage større Indkøb af Varer, som han i og for sig ogsaa var vant til at faa fra Tyskland, men det var blevet nægtet ham. Jeg staar her med en Liste over 40—50 Firmaer, som nu i sidste Sommer var villige til at indføre forøgede Varemængder fra Tyskland, men Indførselen var af Valutamyndighederne, det vil sige af Handelsministeren som øverste Chef, pure nægtet. Og jeg skal minde om, at i et Skrift fra Grosierer-Societetets Komité er der opgjort, som det ogsaa er oplyst under Forhandlingerne her i Salen, at der nu i Aar i August-September Maaned fremkom Begæring om forøget Indførselstilladelse paa omtrent 70 Mill. Kr., deraf de 40 Mill. Kr. fra Tyskland, 15 Mill. Kr. fra England og den øvrige Del fra andre Lande. Det var kun en meget beskedne Del af disse Begæringer, der blev opfyldt. Man nægtede altsaa Indførselen, og dermed har man ogsaa nægtet at skabe Udførselsmuligheder for vor Eksportproduktion.

Dette er de nøgne Kendsgerninger, og paa alle disse Tidspunkter har den højtærede Udenrigsminister fortalt os, at der var ubrugte Attester i store Mængder, men det viser sig altsaa, at til Trods for dette er der Folk, der er villige til at indføre, men der nægtes dem Indførselstilladelse. Vor Indførsel holdes nede, og derigennem holdes ogsaa vor Udførsel automatisk nede.

Nu siger man ganske vist: ja, men man maa ogsaa tage Hensyn til England. Det er selvfølgelig rigtigt, men her er ikke Tale om, at de engelske Interesser kan berøres. (Udenrigsministeren: Jo!). Nej, det er der